

Onkyo CR-N765 hálózati CD-lejátszós mini hifi teszt

A CR-N765 egy a sok kis erősítő/CD lejátszó kombináció közül, egy kis extrával, egy kis kompromisszummal és egy váratlan, mindent meghatározó meglepetéssel.

Számunkra az **Onkyo** névhez elválaszthatatlanul kötődik a mikro elektronikák képe. Köszönhető ez annak az igyekezetnek, amit az évek során a cég beleölt ezekbe a kis masinákba és annak a következetességnek, amivel nagyon sokáig kezelte őket. Ott voltak a 185-ös modellek, amik 185 mm szélesek voltak, és a 270-esek, 270 milliméter szélességgel. Mindezt már akkor is csinálta a japán gyártó, amikor a normál méretű elektronikai még bő egy centiméterrel szélesebbek voltak az átlagosnál. Ráadásul volt idő, amikor ezek némelyike olyan igényes belső kapott, hogy már a japán gyár elit termékvonalaéhoz, az Integra modellekhez sorolták őket.

ONKYO CR-N765

Kattints a képre a galériáért!

A **CR-N765** nem Integra és még csak nem is high end, amit persze mindenki azonnal megért, amint meglátja az árát. No, de nem szaladunk ennyire előre! Ez a kis **Onkyo** egy azok közül a CD-vel kombinált **rádióerősítő**k közül, amik a ma már természetesnek tekintett, internetes, otthoni hálózaton elérhető és USB adattárolón őrzött zenéket is lejátszák. A szolgáltatáskészlet nagyjából megfelel a ma szokásosnak, egy-egy kisebb extrával és hiányossággal megfűszerezve. Mivel nem éppen friss típus, még nem került bele WiFi és a Bluetooth is csak opcionális, nem része az alapfelszerelésnek. Bár az igazat megvallva, mi amúgy is vezetékessé megoldást kedveljük mert az gyorsabb és stabilabb.

Cserébe nem maradunk le a Hi-Res Audio lehetőségéről, vagyis lejátszhatunk akár USB-ről, akár vezetékes hálózatról nagyfelbontású zenei fájlokat. Ide tartozik természetesen napjaink alighanem legnépszerűbb veszteségmentes formátuma a FLAC, amiből akár 192 kHz/24 bit felbontásút is hallgathatunk a kis Onkyón. No és ide sorolhatjuk az audiofilek nagy kedvencét, a DSD-t, amiből még az 5,5 MHz-es változat is natív támogatást kapott. Szuper!

Az online zeneszolgáltatók sora is elfogadható: TuneIn, AUPEO! Deezer és Spotify. Lejátszhatunk zenét a telefonunkról is, akár DLNA-t, akár az Onkyo saját alkalmazását

használva. Ezekon felül pedig ott van még egy optikai, egy koaxiális és három analóg bemenet, két USB aljzat külső merevlemeznek, pendrive-nak vagy telefonnak és még a rádió sem maradt ki a készülékből. Ja, és el ne felejtsük, van benne CD-meghajtó is!

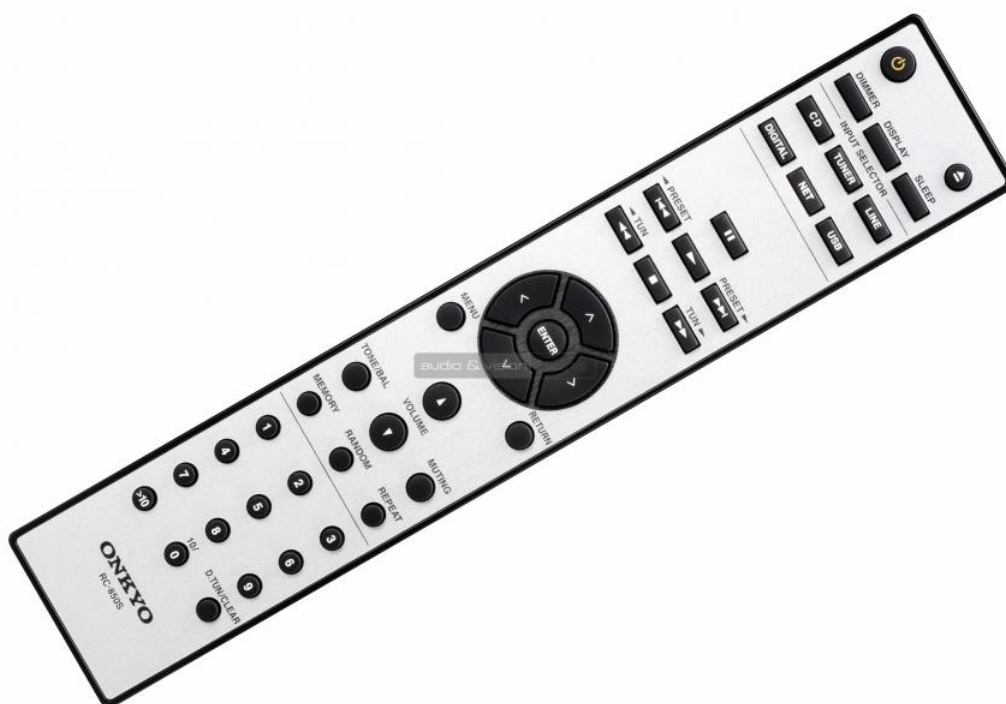

Alkalmatlan alkalmazás?

Ejnye, micsoda dolog az, hogy a gyártó honlapján linkelt távvezérlő alkalmazás nem az adott típushoz való, de még csak nem is az aktuális modellekhez! Bizony, ha az **Onkyo** honlapját követve telepítjük a távvezérlő alkalmazást, akkor előbb egy régi appot kapunk, ami aztán figyelmeztet, hogy van nála újabb és telepítsük inkább azt. S ezzel a panaszunk még végéhez sem ért, hiszen az új alkalmazás sem valami különösen gyors, vagy szép. Az egész olyan 2012-es hangulatú, egy kicsit.

Persze működni működik, és a teszt alatt sokkal szívesebben használtuk az **Onkyo** alkalmazását, mint a készülékhez adott távirányítót. Pedig nincsen azzal semmi baj, korrekt, sok gombos, jól használható darab. Ha pedig már a régimódiságnál tartunk, azt is zokon vettük, hogy az exFAT formázású pendrive-ot nem látta a készülék. Sőt, még valamivel nem vagyunk elégedettek: egyszerűen képtelenség volt az előlapi USB aljzathoz 500 milliampernél többet kicsalogatni, ami egy átlagos okostelefon töltését nagyon-nagyon lelassítja. Vagyis, inkább úgy pontos, hogy az **Onkyo** nem engedi lemerülni a telefont, de annak feltöltéséért nem tesz túl sokat.

Az **Onkyo** weboldaláról letölthető katalógus hosszasan taglalja a **CR-N765**-be épített technológiákat, még a high end erősítőt is emlegetve, de kár lenne ezektől megszédülni.

Előítéletek végletei között vergődve

Nehezen indult a barátkozás. Az **CR-N765** előlapját nézve, úgy éreztük, ez csak egy a sok közül. Az **Onkyo** egykori pezsgő színű előlapjait jobban kedveltük, mint a mai, hűvös fényű alumíniumot, az előlap egyszerű, letisztult formái is lehetnének egy kicsit határozottabb, karakteresebb arányúak. No és ott van a mítosz, hogy a kilencvenes években az **Onkyo** 21 centiméter széles **erősítői** és **CD-lejátszói** még az Integra sorozat apró leszármazottjai voltak. Sok közülük kifejezetten drága is volt, a méretéhez és az általa kínált szolgáltatásokhoz mérten.

Nos, az Integra, pontosabban az **Onkyo** felsőkategóriás típusainak vérvonala itt is megjelenik a már korábban is emlegetett leírásban, de ez az egész, amolyan techno blabla. Tudjuk, hogy ez "csak" hifi, ami lehet jó, igényes, de high end, az biztosan nem. Az egy másik világ, másik árkategória.

Hogyan zenél a kis Onkyo?

Kezdjük a tesztet a forrástípusok gyors elemzésével. A hallottak alapján úgy tűnik, hogy ebben a modellben a CD nem szól jobban, mint a pendrive-ról lejátszott zene. A hálózatos lejátszás néha egy kissé lassú, de ugyanazt a dalt pendrive-ról vagy DLNA szerverről lejátszva, a hang lényegében változatlan volt. A nagyfelbontású FLAC és a DSD esetenként valóban jobban szólt, de a különbség nem volt hatalmas és alighanem annak is köszönhető, hogy bizonyos esetekben a DSD vagy Hi-Res Audio felvételek igényesebbek, nem esnek áldozatul annak a dinamikai kompresszióknak, ami sok CD-t és digitálisan letölthető felvételt ma elront.

Fonott hangfalkábelekkel és szuper mini monitor hangfalakkal kezdtük a tesztet és a rámenős, pörgős, energikus karakter rendesen lefárasztott minket. Jó volt, csak épp nem ezt szerettük volna hallani. Nem volt kétséges, hogy izgalmas, szórakoztató, de ez a kombó elmélyült zenehallgatásra alkalmatlan volt. Majd jött egy pár becsületes monitor doboz, majd még egy és még egy és csere várt a kábelekre is. Az eredmény pedig egy percet sem váratott magára. Kinyílt a kis elektronika, és olyat zenélt, amelyet még véletlenül sem vártunk tőle.

*Mielőtt a tényleges tesztre kitérünk, megjegyezzük, hogy a **CR-N765** teszt meghallgatásai a tervezettnél sokkal tovább tartottak, de ennek egy percét sem bánjuk. Órák óta tartott a szeánsz, amikor végre eljutottunk odáig, hogy feljegyezzük egy előadó nevét. *Bat for Lashes* lemeze, a *The Haunted Man* lebilincselően szólt. A *Laura*, a *Lilies* és a *Horses of the Sun* is a székhez szegeztek. Persze, hogy nem volt tökéletes, hiszen a *Rest Your Head* mélyei kicsit bizonytalanok voltak, de az ének és a hangszerelés túlnyomórészt úgy volt jelen a szobában, ahogyan azoknak lenniük kell. Nem mintha a mélyekkel baj lenne, elvégre névlegesen 2 x 22 wattos **erősítő**től még akkor sem várhatunk világmegváltást, ha a gyártó hosszan dicséri a három lépcsős erősítést, amit beépített. No meg az sem mellékes, hogy amikor csak a vicc kedvéért, amolyan nosztalgia diszkó jelleggel, ebédidőben egy kis *Scootert* raktunk be, a szomszédos irodában dolgozó kolléga pillanatokon belül feltűnt az ajtóban, vidáman csápolva és a szájával utánozva a basszusokat. Kicsit komolyabbra véve, az **erősítő** becsülettel vette a *Daft Punk* tesztet is, amivel már oly sok gép elbukott. A megfelelő hangfallal egyenletes és stabil, a mélyeket széles tartományban stabilan visszaadó hangot kapunk. Hasonló kvalitásokat villantott a gép a *Moderat - Bad Kingdom* című dala alatt is. Egészségesen, élénken töltötte meg a szobát mélyekkel. *Robyn* dalai pörgősek és az énekesnő hangja a megszokottnál artikuláltabb volt. Igaz, ebben annak is szerepe volt, hogy a svéd művész nő felvételeit ritkán hallgatjuk meg igényes rendszeren. A lényeg, hogy a kis erősítő remekül szórakoztat! No de, evezünk komolyabb vizekre! Nézzük, vagyis halljuk, mit tud az **Onkyo** azokkal a dalokkal és zenékkal, amikkel már oly sok rendszert teszteltünk?*

Marvin Gaye - What's Going On című dala szépen szólt, nem vitás, de a felvétel háttérét, atmoszféráját adó zajokból kevés jött át. Jött *Dave Brubeck* néhány száma és az élénk, közeli élmény egyértelműen elismerésre érdemes volt. A *Kari Bremnes* által énekelt *Lover in Berlin* meglepően világos és közvetlen módon lépett a szobába. Ezen a ponton hosszasan dicsérhetnénk a hangot, mert az tényleg fenomenális volt, ahhoz képest, hogy ez nem klasszikus, audiofil szemérettel összeválogatott, különálló komponensek, vagyis külön **CD-lejátszó**, külön **erősítő** kombinációja, hanem egy egybeépített gép. Az ének sokszor megbabonázó hatású volt, a mélyek talán kicsit bizonytalanok, de erőben így sem szenvedett igazán hiányt. Még a térérzet előtt is kalapot emelhetünk. No de nem ez volt az egyetlen dal a csodás norvég énekesnőtől, ami elvárásolt. Igaz, maguk a felvételek is jók, nem csak az ének vagy a játék. Élmény volt hallgatni a szobában hintázó, könnyű mélyeket, a már-már selymes magasakat, a csodás énekhangot. *Jennifer Warnes* dala, a *Somewhere Somebody* egy újabb varázslat volt. Bár ezúttal nem különült el olyan határozottan az ének és hangszerelés. A suttogott szövegfoszlányok azonban hátborzongató közelségbe kerültek. Még klasszikus, nagyzenekari művekkel is képes volt szinte lebilincselően szólni a rendszer, ami már tényleg messze túl van azon, amit vártunk tőle. Alapos műfaji váltással sorra került *Gesaffelstein Pursuit* című száma, ami ismét igazolta, hogy a kis **Onkyo** nem ijed meg az elektronikus zenétől. Bár a mélyeken érezhető volt, hogy véges a gép ereje, de a gyorsaság, a finom dinamika kárpótolt. No és azt sem felejtethjük el, hogy ez nem egy nagy szoba megtöltésére született erősítő. Nem lehetnek vele szemben irreális elvárásaink.

Ha kell könnyű, ha kell dinamikus és gyors. A középtartomány sokszor olyan volt, amit egy normál méretű erősítőtől is szívesen hallunk: meglepően tiszta és nyitott. Eközben a dinamika és gyorsaság szinte elsőprő lendülettel záporoztak a hangfalakon át. Nem számítottunk ilyen jó eredményre.

"Ne nézd meg az árát!"

Tudjuk, furcsa hozzáállás, de a tesztre érkezett gépek pontos árát igyekszünk a teszt végéig nem megnézni. Amikor a szolgáltatásokat és hangot is megismertük, akkor ránézünk a forgalmazó weboldalán az árra és mérlegeljük, hogy az jó, vagy sem. Az **Onkyo CR-N765** esetében, az ár egy kellemes meglepetés volt, jó harmadával drágábbnak hittük. Itt az ár/érték arány a hang alapján az ötsillagos kategóriába esik, amit hosszas mérlegelés után, a WiFi hiánya és a Bluetooth opcionális mivolta miatt majdnem 4,5-re csökkentettünk, de ekkor kiderült, hogy a tényleges piaci ár alacsonyabb. A kis **Onkyo** mindenhol akciósan fut és mivel nem ma került a boltok polcaira, drágább talán már nem is lesz. Ennyit pedig megér, bőven!

Ítélet

Az **Onkyo CR-N765** hangja mindenben felülmúlta az elvárásainkat. No de félreértés ne essék, mert a kis szerkezet még így sem győzheti le azt, amit különálló komponensekből összeállíthatunk. Igaz, nem is kell érte annyi pénzt letennünk. Jó szívvel ajánljuk a **CR-N765**-öt hálósobába, dolgozóba és sok-sok más, apró helyiségbe. Gyerekek is jó ajándék lehet, bár ők alighanem jobban örülnének a WiFi-nek és a Bluetoothnak, mint a CD-nek. A Bluetooth adapter külön kiegészítőként megvehető hozzá és az ára még úgy is rendben van.

Műszaki adatok

Teljesítmény:	2 x 22 W/4 Ohm (1 kHz, 0,4 % THD, 2 csatornát hajtva)
DAC chip:	AK4490 VERITA
Lejátszható formátumok:	MP3, WMA, WMA Lossless, FLAC, WAV, Ogg Vorbis, AAC, Apple Lossless, LPCM, DSD 2,8/5,6 MHz
THD+N:	0,4% (1 kHz, 1 W)
Csillapítás:	58 (1 kHz, 8 Ohm)
Frekvencia-átvitel:	10 Hz-100 kHz (+/- 3 dB)
Jel/zaj viszony:	100 dB (Line, IHF-A)
Bemenetek:	2 db analóg sztereó RCA, AUX IN 3,5 mm sztereó JACK, digitális optikai és koax, front USB (iPod/iPhone-hoz, valamint USB pendrive-hoz), Ethernet
Kimenetek:	LINE OUT sztereó RCA, 3,5 mm JACK fejhallgató kimenet, mélysugárzó kimenet
Teljesítményfelvétel:	max 75 watt

Készenléti teljesítményfelvétel:	0,2 watt
Méretetek:	215 x 119 x 331 mm
Tömeg:	5 kg
Ár:	159 990 Ft
AKCIÓS ár:	139 990 Ft
Forgalmazó:	A.I.D.A. Audió Kft. +36-1-248-2030 2040 Budaörs, Gyár u. 2. www.aida-audio.hu

Mérleg

- + Meglepően jó, zenéhez méltó hang
- + Kellemes, mértéktartó mélyek, felesleges, sőt ártalmas a hangszínszabályozást piszkálni
- + A DSD 5.6 támogatás is vonzó, de a nagyfelbontású FLAC lejátszása az, ami alighanem a tulajdonosok többségének döntő fontosságú lesz
- A WiFi hiánya ma már egy kicsit kellemetlen
- A Bluetooth hiánya miatt könnyen elveszítheti egy fontos vásárló rétegét, a fiatalokat és gyerekeket, akik kis lakásban vagy szobában, költséghatékonyan szeretnék zenét hallgatni, ezért jó lenne, ha a Bluetooth modul akciós csomagban is elérhető volna
- Bár ez nem igazi hátrány, inkább csak tulajdonság, de tudni kell, hogy a kis elektronika ereje véges, nem való házibulikban ordíttatásra

Online verzió: [Onkyo CR-N765 hálózati CD-lejátszós mini hifi teszt | av-online.hu](#)